

**BIULETYN
OTRYOMI 3**

dokumenty

UWAGI NA TEMAT DZIAŁALNOŚCI KLUBU OTRYCKIEGO

Ad deliberandum

I. Środowisko otryckie

Można wyróżnić następujące grupy /kręgi/ środowiska otryckiego:

1. Grupa kierownicza /Rada Otrycka/, której członkowie mają świadomość ciążących na nich obowiązków w zakresie sanacji ruchu otryckiego tj.
 - a/ uporządkowanie /zaniedbanych/ spraw bieżących;
 - b/ dokonanie rzetelnej i wszechstronnej analizy wartości, celów środowiska otryckiego, metod /sposobów/ jego funkcjonowania /rozwoju/
 - c/ opracowanie ramowego planu działalności na najbliższy /co najmniej roczny/ okres czasu;
 - d/ podjęcie działań wykonawczych na rzecz realizacji tego planu.
2. "Grupa starych otryckich" /budowniczych "Chaty" w pewnym okresie ściśle związanych i zintegrowanych z "Chatą" i jej problemami/.
Związek wielu przedstawicieli tej grupy z bieżącą działalnością ruchu otryckiego jest niewielki /z różnych, dających się z reguły zidentyfikować powodów/.
Walory tej grupy dla postulowanej działalności Klubu:
 - a/ wielu jej członków jest nosicielami tradycji otryckich /"ethosu otryckiego"/, posiadają wiedzę o elementach historycznego rozwoju ruchu, są niepowtarzalnym źródłem niezobiektywizowanej wiedzy-tradycji.
 - b/ wielu z nich dysponuje obecnie walorami osobowościowymi i intelektualnymi, które możnaby wykorzystać w bieżącej działalności.

Zadania R.O. względem tego środowiska:

1. Ustalenie /weryfikacja/ tej grupy /kręgu/;
 2. Przypisanie poszczególnym jej członkom funkcji i zadań, jakie mogliby spełniać w postulowanym obecnie obszarze aktywności otryckiej;
 3. Poszukiwanie sposobów ponownej reintegracji tego środowiska /zapraszanie na obozy, wysyłanie "pозdrowień" i informacji z odbywających się na Otryckie obozów/
3. Grupa aktywu otryckiego wykształcona w okresie ostatnich dwóch lat związana z ruchem otryckim najczęściej jedno, czy dwuwymiarowo /np. ze względu na "Chatę", czy "teatr"/. Jest to młode pokolenie, które wskutek patologii organizacyjnej i merytorycznej centrum ruchu otryckiego - nie zostało w pełni wykorzystane, w pełni zintegrowane, w pełni upodmiotowione. Wielu przedstawicieli tej grupy cechuje ambiwalentny stosunek do "otryckości".

Zadania R.O. w tym zakresie:

1. Wypracowanie atrakcyjnych, wielostronnych form integracji tych osób z ruchem /działanie na rzecz ich inkorporacji do ruchu i jej "centrum"/
4. Grupa "ludzi luźnych", których w jakimś stopniu zintegrowały wspólne obozy /a może sama "Chata"/. Nie wartyżają oni pełnego akcesu do "ruchu otryckiego", nie posiadają oni wiedzy o szczególności tej formy działania, o jego -----

"inpondensabiliach", ani też zrozumienia dla tradycji ruchu. Co najważniejsze -w żadnym okresie czasu nie zostali poważnie potraktowani jako "otrytczy-
cy". Grupę tę /krąg/ z reguły charakteryzuje konsumpcyjny, obojętny stosu-
nek do "spraw otryckich".

Zadania R.O. w tym zakresie:

1. Wytypowanie prospołecznych, wartościowych jedno-
stek i inkorporowanie ich w środowisko otryckie
/w tym duża rola indywidualnych kontaktów z nimi/

Ogólne zadania R.C. w zakresie spraw kadrowych; opracowa-
nie zarówno ilościowych, jak i jakościowych kryterium przy-
należności do środowiska otryckiego.

II. Wartości otryckie.

Najważniejszym, naturalnym i materialnym ośrodkiem budowy "otryckości"
jest "Chata". Obiektywnie i potencjalnie stwarza ona następujące płaszczyzny
działania:

1. Wspólne działania na rzecz "Chaty":

-w wymiarze "remontowo-budowlanym",

-w wymiarze codziennego gospodarowania,

-w wymiarze podejmowanych samodzielnie, indywidualnych przedsięwzięć
"budowlanych" /kulturowych/ -/np. "kapliczka" "Sąłoga".

2. Wspólnotowa działalność intelektualna /seminaryjna / w "Chacie"-
w ramach obozów o nachyleniu "naukowym".

3. Prowadzenie samodzielnych /indywidualnych / prac intelektualnych
/kulturowych/ -w ostatnim okresie czasu zostały stworzone, jakkolwiek
nie wykorzystane do końca i w pełni-materialne warunki zabezpieczające
ten rodzaj aktywności /"Lektorium", "arturówka"/.

Zadania R.C.: wypracowanie planu zagospodarowania
"Chaty" i jej okolic /obok planów tradycyjnych doty-
czących "remontowo-budowlanych" spraw/.

Uwzględnienie koncepcji Witka /o stadninie/. Być
może pomysł - urealistyczny budowy "bani"
+ jeszcze jednej chaty do pracy indywidualnej.

Tutaj, w tym wymiarze, bez wątpienia rysuje się po-
trzeba stworzenia /z udziałem Witka B.-/ operatywnej
sekcji "Przestrzennego zagospodarowania na Otrycie
i Otrytem".

Natomiast w najmniejszym stopniu wykorzystywane dotychczas "Chatę":

-w charakterze bazy wypadowej dla "turystyki tradycyjnej" /w ramach obozów/;

-w charakterze bazy wypadowej dla turystyki "kulturowej" /zapoznanie
uczestników obozu z kulturalną wartością i tradycją Otrytu i Bieszczad/;

-w charakterze bazy wypadowej dla akcji poznawania przyrody otryckiej

"przyrodoznawstwo stosowane", nauka "lasu", jego przyrodniczych elementów itp.

- w charakterze bazy wypadowej dla akcji "zbierackich" /płody lasu; zioła, jago-
dy, orzechy itp./ . Integracyjna i ekonomiczna funkcja tego rodzaju działań

/nawet z dopuszczeniem indywidualnych zarobków/ + funkcja poznawcza.
/Jedną z form dopełniania budżetu obozu /.

-w charakterze ośrodka spotkań z interesującymi ludźmi Bieszczad /spotkania
ze "starymi bieszczadnikami"/.

-w charakterze prowadzenia prac /działalności/ "kulturoznawczej", "etnograficznej", "socjologicznej" w Bieszczadach ./ ten wymiar koresponduje z istotną potrzebą wydania zeszytu "Bieszczady" w ramach "CoCo" /.

Współwarunkiem pełnienia tych funkcji jest włożenie dużego wysiłku organizacyjnego, kadrowego itd. zarówno w zakresie przygotowania obozów jak i akcji międzyobozowych /tj. lokalizowanie zapaleńców "danego tematu" w "Chacie" na czas tygodnia w ciągu roku-między obozami, dla prowadzenia działalności merytorycznej/.

Nie ma wątpliwości, że "Chata" /pojęta w całej wielostronności oferowanych przez nią płaszczyzn aktywności sensu stricto otryckiej/ stanowi podstawową wartość ruchu otryckiego. Ale jest to z jednej strony wartość materialna, której rozliczne, dotąd niewykorzystywane lub wykorzystywane w zbyt małym stopniu, wymiary /płaszczyzny/ noszą poniekąd potencjalny charakter. Stąd też muszą, być stosownie wypełniane, nasycane, ożywiane odpowiednio przemyślanym, określonym, profilem aktywności podmiotowej, tj tym co wnoszą i muszą wnieść ze sobą ludzie " środowiska otryckiego".

Całokształt tej podmiotowej sfery jest drugą stroną wartości podstawowej ruchu otryckiego, jaką jest "Chata". Z pewnego punktu widzenia jest to względnie autonomiczna wartość. O jej właściwy /tj zgodny z założeniami, jakkolwiek po dzień dzisiejszy, założeniami nie dość jeszcze określonymi /wyeksplikowanymi/ "ducha otryckiego" / kształt musi być obecnie toczona walka z tym wszystkim co z jednej strony polega na tradycyjnym zapoznawaniu ogółu możliwości , jakie zawiera w sobie samo istnienie "Chaty", z drugiej z tym, co jest nieporadnością i brakiem wyobraźni w zakresie świadomego organizowania szerokokorozumianego ethosu aktywności otryckiej / ale aktywności rzeczowej, przez co rozumiem dokonania wpływające zarówno z autentycznych indywidualnych preferencji, jak i z ogólnego, wspólnotowego interesu Otrytu jako całości/.

Ten ostatni problem można wyrazić w postaci potrzeby wyszczególnienia /i operacjonalizacji / tych wszystkich kierunków i płaszczyzn działalności, które mogłyby konstytuować ramowy plan rozwoju ruchu otryckiego.

III. Główne kierunki pracy na rzecz " środowiska otryckiego" podejmowane przez samo środowisko.

1. Praca w zakresie obiektywizacji i popularyzacji tradycji ruchu otryckiego.

Dotychczasowa działalność w tym zakresie urąga podstawowym zasadom traktującym o procesach integracji grup społecznych , występuje brak ciągłości otryckich, brak elementarnej dokumentacji najważniejszych dokonań ruchu.

W związku z powyższym:

a/ należy opracować zeszyt historii Otrytu / w tym zeszyt historii idei, inicjatyw otryckich/ .Dla wersji rozbudowanej należy podjąć \neq np. w sekcji / systematyczne prace o charakterze historycznym /rekonstrukcja tradycji, historii/. Dla wersji popularnej-opracowanie zeszytu, który mógłby stać się częścią niewielkiego, atrakcyjnego /również pod względem wydawniczym/ opracowania odpowiadającego na pytania: Czym jest i czym może być Otryt? Nakład takiej broszurki winien stale funkcjonować w "Chacie", jej treść być powinna podstawą części zapoznawczych spotkań obozowych.

b/ w oparciu o uporządkowaną tradycję i historię ruchu otryckiego należałoby podjąć temat, którego formalnym rezultatem byłoby udzielenie odpowiedzi na pytania pozostające w kręgu tak fundamentalnego zagaźnienia, jakim jest problem samowiedzy ruchu otryckiego.

/ stworzenie sekcji zajmującej się tym problemem - koniecznie - śc wykorzystania pracy magisterskiej E. Lewickiej itd. / .

2. Działalność intelektualną.

- Po 1 : uczynić przedmiotem stałych rozważań / a przynajmniej przedmiotem odrębnej, dobrze przygotowanej dyskusji / zasady doboru treści intelektualnych / pozostających przedmiotem otryckich "seminariów" / , sposobu ich prezentacji, doboru uczestników, sposobu ich aktywizacji intelektualnej. Zagadnienie wymaga odrębnego rozwiązania, sięgnięcia do dobrych i złych doświadczeń. Jest to jeden z tematów pracy warszawskiej / np. w sekcji / .
- Po 2: zawczasu / w oparciu o modelowe założenia / czynić starania o przyjazd na obozy otryckie ludzi znaczących intelektualnie, politycznie, kulturowo, ludzi interesujących.
- Po 3 : z większą-niż dotychczas troską przygotowywać rekrutację na obozy naukowe.
- Po 4: wypracować ogólną formułę obozów naukowych / i nie tylko / . Uwzględnić polimorficzności życia otryckiego na obozie / kultura, piosenka, turystyka, działalność intelektualna / .
Wydaje się, że dobrze rozumiany polimorfizm dobrze odpowiada "polimorficznym" z natury warunkom "Chaty".
- Po 5 : wydaje się, że dużą pomocą w zakresie zabezpieczenia działalności intelektualnej na Otrycie może służyć / odpowiednio zmobilizowane / środowisko Kolegium Otryckiego.

3. Działalność turystyczna

- / 1 / . Klasyczna / wycieczki / . Nie sposób przecenić integracyjnej funkcji tych inicjatyw.
- / 2 / . Połączona z poznawaniem środowiska kulturowego Otrytu / jego historii itd. / . Ten rodzaj działalności powinien mieć uprzednio przygotowane zaplecze. Ważna rola w przygotowaniu zawczasu "materiałów propagandowych" dotyczących tego właśnie wymiaru otryckości.

4. Działalność kulturowa i kulturotwórcza.

- / 1 / . Piosenka i pieśń / "zabezpieczenie" śpiewników i wykonawców / ,
/ 2 / . Organizacja wieczorów poezji Bieszczadzkiej / z maksymalnym włączeniem uczestników obozu , z uprzednim przygotowaniem spotkań w Warszawie / . - / Wiersze Harasymowicza, Słowiaka itd. /
/ 3 / . Wieczory poświęcone kulturze bieszczadzkiej / architektura, legendy, istota Bieszczad / .
/ 4 / . Wieczory "socjologiczne" / relacje i sprawozdania ze współczesnego życia Bieszczad - przygotowane z udziałem "miejscowych" / .

Powyższe propozycje wymagają uprzedniego, b. starannego przygotowania już w Warszawie.

Wiele z tych spotkań winno podlegać obiektywizacji / wykorzystanie sprzętu magnetofonowego / . Na tej podstawie możliwość : a / ich wykorzystania na spotkaniach warszawskich - np. przedłużenie "wieczorów poezji bieszczadzkiej, kontynuacji wątków podjętych we "wspólnych rozmowach" na Otrycie / .

Niektóre z tych imprez powinny przynieść trwałe rezultaty , np. wydanie

zbioru wierszy poświęconych Bieszczadom - tomik taki powinien być dostępny w "Chacie" dla wszystkich/.

/5/. Propagowanie działalności artystyczno-kulturowej na rzecz "Chaty". Tę prowadzoną już działalność należy świadomie rozszerzać /np. czy istnieje możliwość zakupu przez Klub rzeźb Hassa itd./.

IV. Dwie podstawowe płaszczyzny /konwencje/ działalności środowiska otryckiego.

Nie ulega wątpliwości, że istnieje zasadnicza i nie dająca się zniwelować różnica między funkcjonowaniem w "Chacie" a działalnością "środowiska" w Warszawie. O ile pierwszy tok działalności jest bezpośrednio związany z właściwym środowiskiem Otrytu /"Chaty"/, o tyle drugi z nich należy traktować w kategoriach działań zastępczych, wtórnych, funkcjonalnie podporządkowanych wartości podstawowej.

Dotychczasowe doświadczenia pracy Klubu Otryckiego zasadnie świadczą o braku pozytywnych rozwiązań /wzorów/ działalności klubowej w Warszawie. Filnym zadaniem R.O. i całego środowiska jest wypracowanie takich sposobów działania. Przy czym, w moim przekonaniu, podejmując taki /niezbędny/ wysiłek należy mieć na uwadze dwa niebezpieczeństwa:

a/ uformowanie działalności warszawskiej, w której dominować będą szeroko rozumiane wątki organizacyjne,

b/ uformowanie działalności, w której eksponowane na plan pierwszy pierwiastki integracyjne /wspólne wycieczki, spotkania itd/ zostaną, zabso-lutyzowane, co grozi doprowadzeniem do konfliktu /obiektywnego/ między wymogami /zawodowymi, wynikającymi z indywidualnych preferencji sposobów życia warszawskiego/ uczestników ruchu otryckiego z wymogami wynikającymi z nadmiernie rygorystycznie określonych wymagań co do ich "otryckości" w Warszawie.

Wydaje się, że ^{teren} ~~zrosku~~ warszawskiej działalności powinien /musi/ obejmować:

1° kompleks spraw związanych z bieżącym zabezpieczeniem interesów "Chaty" i tego rodzaju kwestiami natury organizacyjno-technicznej. Gros związanego z tym wysiłku powinno spaść na członków R.O. /jednak nie tylko: zlecenie zadań technicznych poszczególnym przedstawicielom środowiska otryckiego jest pożądane, chociażby ze względu na potrzebę ciągłego przewyższania - ostatnimi czasy wyraźnie zarysowanego dystansu między "kierownictwem" a "masami" /.

2° rozwój-względnie usamodzielnionych, posiadających jasno i rzeczowo wyodrębnioną specyfikę-działań /np. grupa teatralna/,

3° wspólne zebrania środowiska otryckiego /np. 1 raz w miesiącu/ . /Jaki charakter mają mieć te spotkania, czego mają dotyczyć-są to pytania niemałej wagi, przy rozstrzygnięciu których musi uczestniczyć całe środowisko /.

V. Uwagi krytyczne o stylu "otryckiego działania."

Można postawić tezę, że niemal od chwili powstania ruchu otryckiego, pewna część jego dokonań /obiektywizacji/ pozostawała w niezgodzie z

przyjętym modelem / "ideałem otryckości" / a także z tzw. elementarnymi zasadami właściwymi dla każdego zbiorowego działania.

O to mankamenty i uchybienia o charakterze podstawowym:

1°. Daleko posunięta rozbieżność między "otwartą", "jawną" formułą ruchu otryckiego a zakulisową, utajnioną, noszącą wszelkie znamiona koteryjnej i manipulacyjnej działalności "społecznikowskiej" części aktywu ruchu. Ta sprzeczność, której innym wyrazem jest sprzeczność między "wtajemniczonym przywództwem" a "masami" występuje po dzień dzisiejszy / na zasadzie nawyk uprzedzeń, stereotypów / .

2°. Niska / z reguły / jakość "przywódców" zwłaszcza członków R.O. / w tym kierowników obozów / : brak zdolności organizacyjnych, tendencje do spiskowania, brak racjonalnego programu minimum zapewniającego systematyczną / ciągłą / pracę środowiska tendencja do pracy akcyjnej.

3°. Kompletny brak wyobraźni całego środowiska w zakresie troski o swoją tradycję, tożsamość, samowiedzę grupową.

4°. W pewnych okresach daleko posunięta dowolność i samowola osób cieszących się / zasłużonym / autorytetem w środowisku / z tendencjami do arbitralnych przejawów "kultu jednostki" / .

5°. Zapoznawanie pracy ciągłej, organicznej na rzecz wysuwanych dowolnych / nigdy nie operacjonalizowanych / "koncepcji", "idei", "pomysłów"

Aleksander Łazarski , październik 1984r.

Kolejny numer Biuletynu jest inny niż dwa poprzednie. Postanowiliśmy zamieścić tekst Olka Łazarskiego przedstawiony przez Autora na zebraniu programowym Klubu 2.05.1985r.. Zebranie to, jak pamiętamy, nie było zbyt udane. Pomimo to, a może właśnie dlatego, postanowiliśmy publikować w Biuletynie tego rodzaju szersze refleksje na temat ruchu otryckiego i wyodrębniliśmy "serię" Biuletynu poświęconą tym problemom, zachowując jednak numerację.

W przygotowaniu są dalsze materiały dla "Biuletynu Otryckiego - dokumenty" ale już teraz zapraszamy wszystkich do dyskusji.

RBO